

[KLUKAĆ *vb impf*

inf klukać.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wydawać głos, tu zwabiający dzięcioły: á wżákże doftániesz ich [dzięciołów] y potrzákkiem tákże iáko innych ptakow/ iedno trzebá klukáć w fzáterku śiedzác CygMysł B4.

MM